

sjedilo i grijalo. Da čovjek zasjedne na te klupe, trebao je da se popne na rubove ognjišta. Kuhinja, naravski, bila je ujedno i blagovaonica preko cijele godine. Istom kad bi nastali pasji dani, blagovalo se u vrtiću, na stolu, kojemu su noge bile zabite u zemlju. Premda je taj stol bio u sjeni, ipak se je u vrtiću samo večeralo. Drvarnica je bila u tamnom dijelu kuhinje. Pod stepenicama, ograđena s nekoliko dasaka, bila je čedna pivnica. Na jedinom spratu bile su dvije malene sobe i veća jedna prostorija, a u njoj dvije omašne škrinje: u kojima se je čuvala rubenina, odjeća i zimska pokrivala. U većoj prostoriji visjelo je po zidovima više svetih slika u jednostavnim crno oličenim drvenim okvirima. U svakoj je sobici bio po jedan uredan krevet, nad kojim je također visjela sveta slika, a do nje posudica za blagoslovljenu vodu i već osušena grančica masline. Ta je grančica donešena iz crkve na Cvjetnicu, poslije službe božje. Na grančici je bilo još malo lišća, jer kadagod se je onoga proljeća javila »nevera«, otrgnulo se po koji listić s blagoslovljene grančice, zapretalo ga se na ognjištu, da blagoslovljeni dim, što se iz toga lišća izvijao kroz dimnjak, zaštiti kućicu od strijele i groma. U većoj prostoriji, među onim brojnim svetim slikama, isticala se poveća slika Bogorodice, malko nagnuta nad dugom daščicom pričvršćenom za zid. Na jednom kraju te daščice gorio je žizak, a na drugom je bila staklena posuda s raznolikim cvijećem, najviše ružama. Bio je svibanj, mjesec posvećen Nebeskoj Kraljici, pa je žizak pred slikom Bogorodice gorio cijeli taj mjesec, a cvijeće se u posudi svaki Božji dan izmijenjivalo svježim.

Ono isto popodne, kad je kapetan Petar Tomić odjašio do poljudskoga samostana, pred tom svetom slikom klečala je ljepota djevojka, mlada kao kaplja. Svoje prebijeje ruke imala je podbočene na niskom orahovom sanduku, što no još uvijek u Splitu škrinjom nazivlju, kakvih se još i danas viđa ne samo po seoskim već i po varoškim kućama u dalmatinskom primorju.

Djevojka je bila goloruka s visoko zavrnutim rukavima bijele košulje. Uski, sve naokolo dosta otvoreni prsluk stezao joj je tanki struk, ističući još bolje prirodenu vitkost stasa, kao i sniježnu bjelinu vrata i grudiju. Prsluk je bio skrletan, zarubljen šarenom vrpcom, a zakopčan omašnim srebrnim pucetima, što je djevojka od svoje pokojne majke naslijedila. Inače odjeća je na njoj bila jednostavna, narodna, kako su u ono doba nosile u Splitu i »plemenite« i »neplemenite«